

معرفی برخی از کنه‌های پیش استیگمای (Prostigmata) مزارع چغندرقند میاندوآب

کریم حداد ایرانی نژاد^۱، حمیدرضا حاجی قنبر^۲ و پرویز طالبی چایچی^۳
۱، ۲، ۳، دانشیار، دانشجوی سابق کارشناسی ارشد و دانشیار دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز
تاریخ پذیرش مقاله ۸۳/۱/۲۶

خلاصه

طی مطالعه فونستیکی در سالهای ۱۳۷۹-۸۰ که به منظور جمع آوری و شناسایی کنه‌های مزارع چغندرقند دشت میاندوآب انجام گرفت تعداد ۴۷ گونه، ۳۵ جنس و ۱۶ خانواده متعلق به راسته پیش استیگما (Prostigmata) از انداههای هوایی و خاک شناسایی گردید که از این تعداد فقط یک گونه گیاهخوار و بقیه شکارگر، قارچخوار و یا پوسیده‌خوار بودند. تمامی نمونه‌های جمع آوری شده برای اولین بار از دشت میاندوآب گزارش می‌شوند که از بین آنها تعداد ۱۰ جنس و ۲۱ گونه برای فون کنه‌ای ایران و یک جنس و ۲ گونه برای فون کنه‌ای دنیا جدید می‌باشند. گونه‌هایی که با علامت ** و * مشخص شده‌اند به ترتیب برای اولین بار از جهان و ایران گزارش می‌شوند.

Caligonellidae: *Molothrognathus terrulentus* Meyer & Ueckermann; *Neognathus terrestris* (Summers & Schlinger). Cheyletidae: *Hypopicheyla elongata* Volgin. Cunaxidae: *Coleoscirrus buartus* Den Heyer; *Cunaxa capreolus* (Berlese); *C. womersleyi* Baker & Hoffmann; *Pseudobonzia saaymani* Den Heyer; *Pulaeus chongqingensis* Bu & Li; *P. longignathos* Bu & Li; *P. near martini* Den Heyer; *P. near zaheri* El-Bishalwy & Rakha. Erythraeidae: *Abrolophus* sp.; *Erythraeus* sp.; *Abrolophus iraninejadi* Saboori & Hajiqanbar; *Erythraeus* (*Zaracarus*) near budapestensis Fain & Ripka. Eupodidae: *Benoinyssus* sp; *Claveupodes* sp.; *Eupodes* sp., Paratydeidae: *Tanytydeus neocristatus* Kandeel & Hoda. Pseudocheylidae: *Anoplocheylus* sp., Pygmephoridae: *Bakerdania delanyi* (Evans); *B. quadratus* (Ewing); *B. tarsalis* (Hirst); *Pediculaster pseudomanicatus* Camerik. Raphignathidae: *Raphignathus gracilis* (Rack). Rhagidiidae: *Rhagidia* sp.; *Shibaia heteropoda* (Berlese). Scutacaridae: *Imparipes* (*Imparipes*) near *dilatatus* Mahunka & Zaki; *I. (I.) near ethiopicus* Mahunka; *Pygmodispus* (*Allodispus*) *latisternus* Paoli; *P. (P.) calcaratus* Paoli; *Scutacarus quadrangularis* Paoli; *S. serotinus* Sevastianov & Chydyrov. Smarididae: *Smaris* sp. Stigmeidae: *Cheylostigmaeus* near *multidentatus* Summers & Ehara; *Eryngiopus* near *lindei* Meyer; *Stigmeaus luteus* Summers. Tetranychidae: *Tetranychus urticae* Koch. Trombidiidae: *Allothrombium* sp., *Dolichothonbium* sp., *Iranitrombium miandoabicum* Saboori & Hajiqanbar gen. et sp. nov.; *Monotrombium simplicium* Zhang. Tydeidae: *Coccotydeolus krantzi* Baker; *Metapronematus* sp.; *Tydeus kochi* Oudemans; *T. maga* (Kuznetzov).

واژه‌های کلیدی: کنه، فون، چغندرقند، میاندوآب، گزارش جدید.

از گیاهخواری تا قارچخواری، جلبک خواری و پوسیده خواری
تغییر کرده و در انواع زیستگاههای انگلی شامل میزبان‌های
مهره‌دار و بی‌مهره یافت می‌شود. تکامل از قارچخواری تا

مقدمه
این راسته احتمالاً بیشترین تنوع بیولوژیکی، اکولوژیکی و
مرفوژیکی را بین کنه‌ها داراست. قابلیت‌های تغذیه‌ای

برای آن ۵ سوپرکوهورت و ۶ کوهورت ذکر می‌کند. وی در این چهارچوب، کلیدی را برای شناسایی حدود ۶۰ خانواده پیش استیگمای خاکزی و ۴ بالاخانواده آبزی ارائه می‌دهد.

گیلیاروف (نقل از کتلی، ۱۹۹۰) به شناسایی پیش استیگمایان خاکزی در حد جنس اقدام و برای فون مذکور در اتحاد جماهیرشوری سابق، کلیدی برای تفکیک گونه‌ها ارائه کرده است. ولی (۱۹۸۸) پیش استیگمایان را به عنوان یک راسته در نظر گرفته و بدون ارائه کلید، زیراسته‌هایی را برای آن در نظر گرفته است. او انس (۱۹۹۲) برای این راسته ۷ زیر راسته در نظر گرفته و با ارائه کلیدی آن‌ها را از یکدیگر متمایز کرده است. وی در این طبقه‌بندی از طبقه‌بندی کتلی در سال ۱۹۸۲ تبعیت کرده است.

از این راسته ۱۶ خانواده از مزارع چغندرقند میاندوآب جمع‌آوری گردید که در این بین خانواده Paratydeidae برای اولین بار از ایران گزارش می‌شود.

مواد و روش‌ها

به منظور جمع آوری و شناسایی فون کنه‌های پیش استیگمای مزارع چغندرقند میاندوآب در فصل زراعی ۱۳۷۹ با انجام مسافت‌هایی به مناطق مختلف آن از روی گیاهان و یا خاک زیر بوته‌های مزارع چغندرقند به طور تصادفی نمونه برداری گردید. نمونه برداری از گونه‌های خاکزی و فعال در روی اندام‌های هوایی طی مراحل مختلف رشدی صورت گرفت. در هر یک از مزارع انتخابی با توجه به شکل و ابعاد آن یکی از روش‌های نمونه برداری رایج مورد استفاده قرار می‌گرفت. هر نمونه خاکی شامل ۲-۳ بیلچه خاک پای بوته بود که پس از ثبت مشخصات مربوطه شامل تاریخ و محل نمونه برداری و کد مربوطه به آزمایشگاه منتقل و با استفاده از قیف برلیز نسبت به جداسازی کنه‌ها از خاک اقدام گردید. پس از جداسازی با استفاده از محلول شفاف سازی لاكتوفنل شفاف کرده و اسلایدهای میکروسکوپی دائمی از آنها تهیه گردید. در مورد اندام‌های هوایی نیز در هر مزرعه انتخابی به ازای هر ۱۰-۱۵ متر یک بوته انتخاب و ۲-۳ برگ از آن را چیده و در داخل کیسه‌های پلاستیکی با ثبت مشخصات به آزمایشگاه منتقل و در یخچال نگهداری می‌شوند. تا در فرصت مناسب با مطالعه در زیر

شکارگری و تغذیه از گیاه یا جانور، الگوهای عمده‌ای در گونه‌زایی را منعکس می‌کند. کمتر از ۱٪ کل گونه‌ها قارچ‌خوار، ۷٪ شکارگرهای آزادی، ۲۴٪ گیاه‌خوار و ۲۰٪ انگل مهره‌داران و تقریباً بقیه گونه‌ها پارازیت‌تیید یا پارازیت بندپایان هستند (۲۴). اندازه این کنه‌ها از ۱۰۰ میکرون تا ۱۶ میلی‌متر متغیر است (۵). بدن به طور ناقص یا اندکی اسکلروتینی شده است. سطح بدن ممکن است بی‌رنگ و یا با سایه‌های کمرنگ تا رنگ‌های درخشان و در عین حال دارای چین و چروک باشد. گناتونزوما عموماً مشخص اما ممکن است در مواردی تنها از سطح شکمی قابل رویت باشد. اپیستوزوما ممکن است حلقه‌بندی مشخصی را همراه با نقش‌هایی نشان دهد (۲۴).

آرایش موهای بدن به صورت ردیفی یا پراکنده است. صفحات حسی ویژه‌ای مانند تاج حسی ممکن است وجود داشته باشد. چشم‌های ساده در برخی موجود و در موقعیت پرپوپوزومایی و در نواحی کناری آن قرار دارند. دارای یک یا دو چشم استیگما در بین کلیسرها، قاعده کلیسرها و یا ناحیه شانه‌ها است. پریترم‌ها ممکن است وجود داشته باشند. کلیسرها ممکن است قابل رویت یامخفی باشند. شکارگرهای دارای کلیسرهای دندانه‌دار ولی بقیه کلیسرهای چنگال مانند، داسی شکل یا استیله مانند دارند. پالپ‌ها آزاد بوده و در برخی‌ها یک اندام شست-ناخن به چشم می‌خورد (۲۴).

به نظر می‌رسد در اکوسیستم‌های خاکی (مانند چمن‌زارها) کاهش عمده‌ای در غالیت اریبایتیدها وجود دارد، پیش استیگمایان میکروفیتوفاژ از نظر اکولوژیک ارزشی همانند اریبایتیدها داشته باشند. این راسته در حال حاضر شامل ۱۴۰ خانواده، بیش از ۱۱۰۰ جنس و حدود ۲۱۴۰۰ گونه نامگذاری شده می‌باشد. کنه‌های پیش استیگمای خاکزی بخش مهمی از این تعداد را تشکیل می‌دهند که شامل ۶۰ خانواده، ۶۸۱ جنس و تقریباً ۶۴۰۰ گونه است (۹). به گزارش کمالی و همکاران (۱۳۸۰) از این راسته تعداد ۷۰ خانواده ۲۲۲ جنس و ۴۴۶ گونه از ایران گزارش شده است.

ناهمگنی و پیچیدگی این راسته، طبقه‌بندی آن را مشکل کرده است. رده‌بندی این راسته به ویژه در سطوح بالاتر دچار نابسامانی بوده و از این‌رو نیازمند به یک بازبینی اساسی است. کرانتز (۱۹۷۸) پیش استیگمایان را زیراسته در نظر گرفته و

ذوزنقهای شکل با گوشهای جلویی مدور و حاشیه عقبی محدب. این صفحه دارای ۴ جفت موی حاشیهای پهن و پولک مانند و ۸ جفت موی پهن و به شدت فشرده در قسمت میانی است. صفحه پشتی - عقبی به شکل ذوزنقه معکوس و دارای ۵ جفت موی حاشیهای پولکمانند که دو جفت عقبی آنها در سطح شکمی واقع شده‌اند و نیز ۶ جفت موی میانی که ساختار آنها مشابه موهای میانی صفحه پشتی - جلویی است می‌باشد.

این کنه از روی سن‌های خانواده Aradidae و سخت بالپوشان شناسایی شده و در شرق اروپا و آسیا پراکنده است (فین، مکاتبات شخصی). جنس و گونه کنه مزبور برای فون کنهای ایران جدید است. این نمونه‌زار خاک مزارع چوندرقندروستاهای اوج‌تپه، قجلو، رابری و زنجیرآباد جمع‌آوری گردیده و هویت آن توسط پروفسور فین از بلژیک مورد تائید قرار گرفته است (شکل ۱).

Coleoscirus buartus Den Heyer

طول و عرض ایدیوزوما به ترتیب ۵۰.۸ و ۳۰.۸ میکرون می‌باشد. موهای D_۵ طویل‌تر از موهای D_{۱-D۴} می‌باشد. پالپ‌ها ۵ بندی؛ پی‌ران فاقد مو، قسمت قاعده‌ای و انتهایی دان هر کدام با یک مو، زانو دارای ۴ مو، ساق- پنجه پالپ دارای یک موی قاعده‌ای؛ در بالای این مو یک برآمدگی ستبر وجود داشته و در قسمت انتهای ساق- پنجه نیز ۴ عدد مو وجود دارد. بین صفحات جانبی تا انتهای بدن (به جز موها نواحی جنسی و مخرجی) ۴ جفت مو وجود دارد.

این کنه از آفریقای جنوبی شناسایی و توصیف شده است (۲۰). گزارش جنس و گونه برای فون کنهای ایران جدید بوده و از خاک مزارع چوندرقند روستای حاجی بهزاد میاندوآب جمع‌آوری گردید. هویت آن مورد تایید دکتراوکرمن قرار گرفته است (شکل ۲).

Cunaxa womersleyi Baker & Hoffmann

طول و عرض ایدیوزوما به ترتیب ۳۲.۱ و ۲۵.۰ میکرون می‌باشد. پروپودوزوما دارای یک صفحه صافی است که در روی آن موهای حسی جلویی و عقبی و موهای پروپودوزومایی P_۱ و P_۲ قرار دارند. هیستروزوما نیز در قسمت میانی دارای صفحه صاف و مشخص‌تری است که در روی آن موهای L_۱ و D_{۱-D۳} با طول نسبتاً یکسانی قرار دارند. موهای D_۴ و D_۵ تقریباً دو برابر موهای D_۳ و D_۲ طول دارند. موهای D_۱ طویل‌تر از موهای L_۱ و

بینوکولر تمامی کنه های موجود در سطوح فوقانی و تحتانی برگها جداسازی گردند. اسلایدهای تهیه شده به مدت ۷-۹ روز در داخل آون با دمای ۴۵-۵۰ درجه سانتیگراد نگهداری می‌شد تا خشک شوند. نمونه‌ها با استفاده از منابع موجود تا حد امکان شناسایی شده و در صورت نیاز به منظور تایید یا تعیین هویت از متخصصین خارجی نیز استفاده می‌گردید.

نتایج و بحث

در این بررسی جمعاً تعداد ۴۷ گونه، ۳۵ جنس و ۱۶ خانواده از راسته پیش استیگماییان شناسایی گردید که از بین آنها تعداد ۱۰ جنس و ۲۱ گونه برای فون کنه ای ایران و یک جنس و ۲ گونه برای فون کنهای دنیا جدید می‌باشد. در این مقاله فقط به ذکر مشخصات مهم جنس‌ها و گونه‌هایی که برای اولین بار از ایران گزارش می‌شوند اکتفا شده و از شرح مشخصات گونه‌هایی که قبل از مناطق مختلف کشور گزارش شده است خود داری گردیده است. مضافاً بر اینکه جنس و گونه‌هایی که برای دنیا جدید می‌باشد طی مقاله جداگانه‌ای توسط صبوری و همکاران ارایه شده است. از نتایج بدست آمده، جنس‌ها و گونه‌هایی که قبل از نقاط مختلف کشور گزارش شده است عبارتند از :

Molothrognathus terrulentus Meyer & Ueckermann, *Neognathus terrestris* (Summers & Schlinger) (**Caligonellidae**) ; *Cunaxa capreolus* (Berlese), *Pulaeus* near *maritini* Den Heyer, (**Cunaxidae**) ; *Erythraeus* sp., *Abrolophus* sp., (**Erythraeidae**) ; *Eupodes* sp. (**Eupodidae**) ; *Anoplochelylus* sp., (**Pseudochelylidae**) ; *Pediculaster pseudomanicatus* Camerik, (**Pygmephoridae**) ; *Raphignathus gracilis* (Rack), (**Raphignathidae**) ; *Smaris* sp. (**Smarididae**) ; *Tetranychus urticae* koch, (**Tetranychidae**) ; *Allothrombium* sp., *Dolichothrombium* sp., (**Trombidiidae**) ; *Metapronematus* sp., *Pausia* sp., *Tydeus kochi* Oudemans, (**Tydeidae**).

Hypopicheyla elongata Volgin

طول و عرض ایدیوزوما به ترتیب ۲۸.۷ و ۲۳.۴ میکرون می‌باشد. ران پالپ متورم و با طول و عرض یکسان؛ روی پنجه پالپ و در سطح داخلی ناخن‌ها، دو موی بزرگ شانه مانند وجود دارد. موی شانه‌ای بیرونی که بزرگ‌تر است دارای ۱۹ دندانه و موی شانه‌ای داخلی که کوچک‌تر است دارای ۱۷ دندانه می‌باشد. ایدیوزوما داری دو صفحه؛ صفحه پشتی - جلویی

صفحات طویل جانبی نیز هر کدام دارای ۶ مو می‌باشند. این گونه در سطح شکمی و درجوار صفحات جلویی دارای یک صفحه اسکلروتینه کوچکی است که فاقد مو می‌باشد. در قسمت جلویی و اطراف صفحه جنسی هجفت مو همراه با یک مو تکی دیده می‌شود.

این کنه برای اولین بار از چین جمع‌آوری و توصیف شده است (۲۰) و برای اولین بار نیز از ایران گزارش می‌شود که از خاک مزارع چندرقند روستاهای سیستک و خیرآباد جمع‌آوری و هویت آن توسط دکتر اوکرمن مورد تایید قرار گرفته است (شکل ۵).

Pulaeus longignathos Bu & Li

طول ایدیوزوما ۲۹۵ و عرض آن ۱۹۷ میکرون است. موهای D۴ و D۵ حدود ۲۵٪ طویل‌تر از موهای L۱ و D۱-D۳ هستند. طول موهای L۱ و D۱-D۳ تقریباً با هم برابر است. پالپ‌ها ۳ بندی است. در سطح شکمی، بخش جلویی در قسمت میانی به هم پیوسته بوده و یک صفحه سینه‌ای تقسیم نشده‌ای را تشکیل داده است. هر طرف‌این صفحه حاوی ۶ مو است. صفحات طویل جانبی نیز هر کدام دارای ۶ مو هستند.

این کنه تاکنون از چین گزارش شده است (۲۰). این گونه که برای اولین بار از ایران گزارش می‌شود از خاک مزارع چندرقند روستاهای دهنصور و حاجی‌حسن جمع‌آوری و هویت آن توسط دکترا اوکرمن مورد تایید قرار گرفته است (شکل ۶).

Pulaeus near zaheri: E-Bishlawy & Rakha

طول و عرض ایدیوزوما به ترتیب ۲۷۹ و ۱۷۶ میکرون است. صفحه پشتی دارای خطوط منقطع بوده و موهای D۴ و D۵ تقریباً دو برابر موهای L۱ و D۶ طول داشته و موهای L۱ و D۶ هم اندازه‌اند پالپ ۳ بندی بوده و ساق - پنجه آن دارای یک آپوفیز مشخص می‌باشد. بخش جلویی شکمی ایدیوزوما در سطح شکمی و در ناحیه میانی به دو قسمت تقسیم شده که هر کدام دارای ۶ مو می‌باشد. این کنه که اولین بار از مصر گزارش شده است (۲۰). برای فون کنه‌ای ایران جدید بوده و در دشت میاندوآب نیز از خاک مزارع چندرقند روستای گوگ‌تپه جمع‌آوری شده است.

Erythraeus (Zaracarus)near budapestensis Fain & Ripka

طول و عرض ایدیوزوما به ترتیب ۴۳۴ و ۳۱۱ میکرون می‌باشد. سطح پشتی ایدیوزوما دارای یک سپر با حاشیه‌جلویی

D۲-D۵ می‌باشند. پالپ‌ها ۵ بندی، پی‌ران فاقد مو، قسمت قاعده‌ای ران دارای یک مو و قسمت انتهایی آن در سطح داخلی دارای یک آپوفیز طویل انگشت مانند و یک موی باریک در سطح پشتی - جانبی است. زانو در انتهای دارای یک موی خارمانند و یک موی باریک در سطح پشتی - جانبی است. ساق و پنجه در سطح داخلی دارای یکموی بلند و یک موی خارمانند ستبر و نیز یک موی میانی است و در سطح خارجی دارای دو موی ساده بوده و به یک ناخن کوچک ختم می‌شود.

این کنه تاکنون فقط از ایالت فلوریدای آمریکا گزارش شده است (۲۰) و از ایران نیز برای اولین بار گزارش می‌شود. این کنه از مزارع چندرقند روستای منصور کندی میاندوآب جمع‌آوری و هویت آن توسط دکتر اوکرمن تایید شده است (شکل ۳).

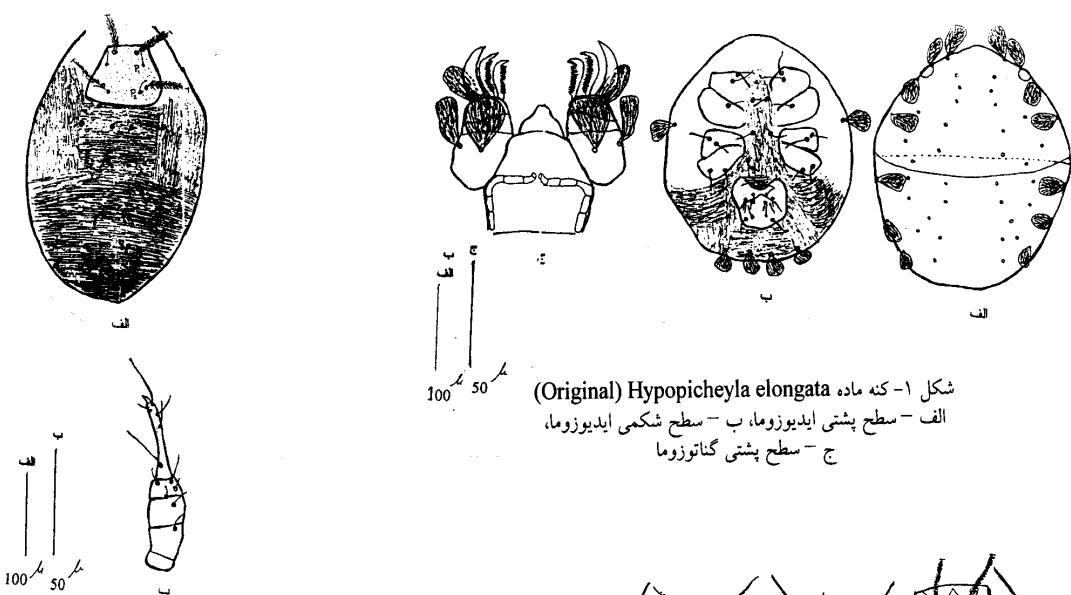
Pseudobonzia saaymani Den Heyer

طول و عرض ایدیوزوما به ترتیب ۳۳۲ و ۲۱۱ میکرون می‌باشد. پروپودوزوما حاوی یک صفحه کم اسکلروتینه شده‌ای است که در آن موهای پروپودوزمایی P۱ و P۲ از طول یکسانی برخوردارند. هیستروزوما با آرایش خطوط مشخصی که داراست از صفحه پروپودوزمایی محزا می‌شود. موهای D۱-D۵ ساده بوده و طول آن‌ها یکسان است. پالپ‌ها ۵ بندی، پی‌ران فاقد مو، ران دو قسمتی. قسمت قاعده‌ای و انتهایی ران هر کدام دارای یک مو، زانو دارای ۴ مو، ساق - پنجه پالپ دارای ۵ موی ساده و به یک ناخن کوچک ختم می‌شود. در سطح شکمی هیستروزوما بین پیش ران دوم و انتهای بدن، ۶ جفت مو وجود دارد.

این کنه تاکنون از آفریقای جنوبی گزارش شده است (۲۰). جنس و گونه کنه مذبور برای فون کنه‌ای ایران جدید بوده و از خاک مزارع چندرقند روستای امیرآباد جمع‌آوری شده است شناسایی آن در سطح گونه توسط دکتر اوکرمن صورت گرفته است (شکل ۴).

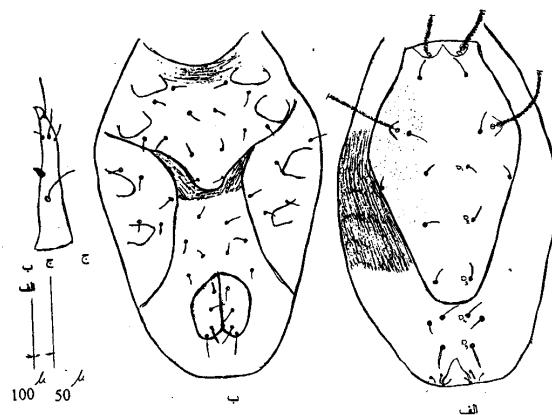
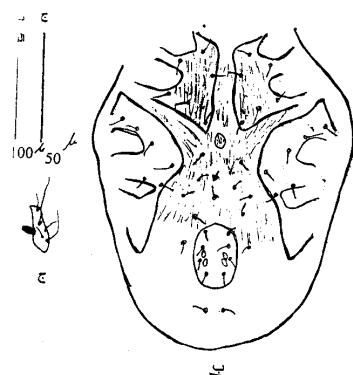
Pulaeus chongqingensis Bu & Li

طول و عرض ایدیوزوما به ترتیب ۴۰۵ و ۲۹۲ میکرون می‌باشد. صفحه پشتی حاوی خطوط عرضی شکسته است. موهای L۱ و D۱-D۳ تقریباً با طول یکسان و موی D۵ حدود ۲۵٪ طویل‌تر از D۴ می‌باشد. پالپ‌ها ۳ بندی؛ ساق - پنجه پالپ دارای ۵ مو و یک آپوفیز طویل می‌باشد. ناحیه جلویی - شکمی ایدیوزوما در قسمت میانی تقسیم شده و دو صفحه محزا و مشخصی را تشکیل داده است که هر کدام حاوی ۶ مو هستند.

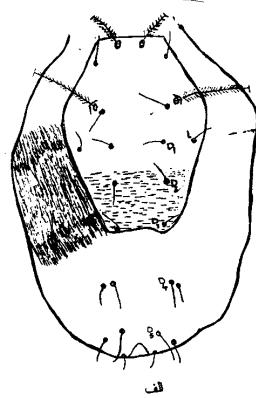

شکل ۱- کنه ماده (Original) *Hypopicheyla elongata*
الف - سطح پشتی ایدیوزوما، ب - سطح شکمی ایدیوزوما،
ج - سطح پشتی گنازووما

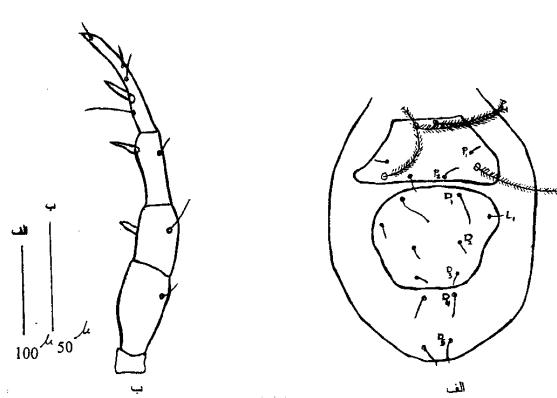
شکل ۴- کنه ماده (Original) *pseudobonzia saaymani*
الف - سطحی پشتی ایدیوزوما، ب - پالپ

شکل ۲- کنه ماده (Original) *Coleosirus buartus*
الف - سطح پشتی ایدیوزوما، ب - سطح شکمی ایدیوزوما،
ج - سطح پشتی گنازووما

شکل ۵- کنه ماده (Original) *Pulaeus chongqingensis*
الف - سطحی پشتی ایدیوزوما، ب - سطح شکمی، ج - ساقه پنجه پالپ

شکل ۳- کنه ماده (Original) *Cunaxa womersleyi*
الف - سطح پشتی ایدیوزوما، ب - پالپ

در سطح جنس توسط دکتر بیکر از موزه تاریخ طبیعی لندن صورت گرفته است. بعلت عدم وجود نمونه کافی از مرحله بالغ، شناسایی در حد گونه امکان پذیر نشد (شکل ۸).

Claveupodes sp.

کنه بسیار کوچکی است (تریتونمف) که طول ایدیوزوما ۲۰۰ و عرض آن ۸۹ میکرون می باشد. ناسو نسبتاً مشخص و موهای IV بسیار کوچک هستند. تریکوبوتربی ها (T) مژک دار و در انتهای چماقی می باشند که از مشخصات مهم جنس به شمار می رود. شیار سژوگال نسبتاً مشخص؛ موهای سطح پشتی اپیستوزوما بسیار کوتاه و دارای مویچه های ریزی هستند. موهای h_1 و h_2 کمی بلندتر از سایر موهای اپیستوزومایی بوده و موهای ps_1 از سطح پشتی مشخص هستند. موی کلیسی h_1 (cha) تقریباً به موازات انگشت ثابت کلیسی قرار گرفته است. دارای دو اندام رازیدیال روی پنجه و ساق پاهای اول و دوم می باشد.

این جنس تنها دارای یک گونه شناخته شده در جهان است (بیکر، مکاتبات شخصی). استراتمن و پراس (۱۹۷۷) گونه *C. delicatus* را از خاک مزارع غلات در آلمان گزارش و توصیف کردند. این جنس که برای اولین بار از ایران گزارش می شود از خاک مزارع چغندرقند محوطه آموزشکده کشاورزی میاندوآب جمع آوری و هویت آن توسط دکتر بیکر از موزه تاریخ طبیعی لندن در سطح جنس مورد تایید قرار گرفته است (شکل ۹).

Tanytydeus neocristatus Kandeel & Hoda

طول ایدیوزوما ۳۲۹ و عرض آن ۸۲ میکرون است. صفحه پرودورسال مثلثی شکل، فاقد چشم و دارای ۳ جفت مو که موهای حسی (sci) بلندترین آن ها است. اپیستوزوما در پشت موهای ردیف d دچار انقباض شدید شده و دارای ۸ جفت مومی باشد که علاوه بر این تعداد، موهای ad_1 و ps_1 نیز از سطح پشتی قابل رویت هستند. سوراخ های جنسی و مخرجی مجاور یکدیگر؛ در ناحیه جنسی - مخرجی، دو جفت موی جنسی، ۳ جفت موی کنار جنسی، ۳ جفت موی کنار مخرجی و نیز دو جفت بادکش جنسی وجود دارد.

این کنه تاکنون تنها از مصر گزارش شده است (سیمن و والتر، ۲۰۰۰). جنس و گونه این کنه برای ایران جدید بوده و از

تا حدی مقعر؛ موهای AL در قاعده توسعه یافته، حجمیتر و با مویچه های خیلی کوتاه؛ موهای PL نیز مویچه دار بوده اما خیلی کوتاه تر از موهای AL می باشند. موهای حسی جلویی (ASE) پروش و در داخل حفره کوتیکولی ویژه ای قرار دارند. موهای حسی عقبی (PSE) نازک و در نیمة انتهایی مودار می باشند. دارای دو جفت چشم در طرفین انتهایی سپر؛ موهای سطح پشتی طویل بوده و مژک دار می باشند. در سطح شکمی نیز موها دارای مژک های ریز بوده و موی St₁ به وضوح طویل تر از St₂ می باشد. پیش ران پاها هر کدام دارای یک مو. ران و زانوی پالپ هر کدام دارای یک موی مژک دار، ساق دارای ۳ موی ساده و پنجه نیز دارای ۴ مو، یک سولنیدی (ω) و یک یوپاتیدی (γ) است.

زیرجنس *Zaracarus* دارای ۱۱ گونه شناخته شده در جهان است که ۵ گونه آن برای اولین بار از ایران گزارش و توصیف شده است (صبوری و نوذری، ۲۰۰۱). گونه *budapestensis* برای اولین بار در بوداپست مجارستان از روی درختی از خانواده Rutaceae که به شتء سیاه باقلاء، Scopoli (Z.E.) توصیف گردید (۷). این گونه که برای اولین بار از ایران گزارش می شود از خاک مزارع چغندرقند محوطه آموزشکده کشاورزی میاندوآب جمع آوری و هویت آن را دکتر صبوری تأیید کرده است (شکل ۷).

Benoinyssus sp.

طول و عرض ایدیوزوما به ترتیب ۲۷۱ و ۱۷۱ میکرون می باشد. ناسو دور و موهای IV در روی آن مستقر شده اند. تریکوبوتربی ها همیشه نخی، مودار و طویل تر از موهای sc هستند. شیار سژوگال معمولاً مشخص؛ موهای پشتی معمولاً h_2 دارای مویچه های بسیار ریز. موی h_1 بیش از دو برابر موی h_2 طول دارد. پالپ ها ۴ بندی بوده و در آن ران و زانوبا هم ادغام شده اند. پنجه ها باریک، با طولی تقریباً ۳ برابر عرض آن؛ در روی پنجه پای اول یک اندام رازیدیال وجود دارد.

گونه های این جنس جزو کنه های آزادی موجود در خاک بوده و در جهان شامل ۸ گونه است (۱۵). این جنس که برای اولین بار از ایران گزارش می شود از خاک مزارع چغندرقند روستاهای سبزی، ده منصور، مرزن آباد، سیستک، افسار، جعفر آباد، منصور کندی و سوگلی تپه میاندوآب جمع آوری و شناسایی آن

سطح شکمی فرمول موهای اپیمری ۲-۳-۳ میباشد. آپودم چهارم (ap^۴) کوتاه بوده و در قاعده موی ۳b متوقف میشود. در انتهای بدن موی ps^۳ از موهای ps^۱ و ps^۲ طویلتر بوده و با فاصله از آنها قرار گرفته است.

این کنه اولین بار از سطح فوقانی قارچهای کلاهکدار خوارکی جمعآوری و توصیف گردید (۸). این کنه که برای اولین بار از ایران گزارش میشود از خاک مزارع چغندرقدن روستاهای سبزی، سرچنار، سیستک، منصورکندي، ممهدل، حسینآباد و محوطه آموزشکده کشاورزی میاندوآب جمعآوری و توسط دکتر داستیج مورد شناسایی قرار گرفته است (شکل ۱۳).

Rhagidia sp.

طول ایدیوزوما ۵۶۸ و عرض آن ۳۲۶ میکرون است. کلیسراها رشد یافته و در سطح پشتی- جلویی دارای دومومی باشد. ناسو مشخص و در آن موهای ۷۱ نسبتاً کوتاه است. در سطح پشتی اپیستوزوما موهای ۵۲ و h_۱ به ترتیب طویلتر از موهای ۵۱ و h_۲ هستند. پنجه پای اول دارای ۴ اندام رازیدیال نسبتاً کوتاه، هماندازه و مورب میباشد که در روی پایههایی قرار دارند. در پنجه پای دوم ۳ اندام رازیدیال وجود دارد که به صورت یک ردیف طولی پشت سر یکدیگر قرار گرفته‌اند. دارای ۵ جفت موى جنسى و ۵ جفت موى کنار جنسى است.

این جنس که برای اولین بار از ایران گزارش میشود از خاک مزارع چغندرقدن روستای امیرآباد میاندوآب جمعآوری و هویت آن توسط دکتر بیکر از انگستان مورد تایید قرار گرفته است (شکل ۱۴).

Shibaia heteropoda (Berlese)

طول و عرض ایدیوزوما (تریتونمف) به ترتیب ۳۶۱ و ۲۰۰ میکرون، کلیسراها رشد یافته و در سطح پشتی- جلویی دارای تنها یک مو میباشد. ناسو کاملاً مشخص؛ در سطح پشتی هیستروزوما موی f_۲ وجود ندارد. پنجه پای اول دارای ۴ اندام رازیدیال موازی و بسیار طویل است به طوری که طول هر یک از آنها نیمی از طول پنجه را اشغال کرده است. در پنجه پای دوم ۲ اندام رازیدیال کوچک وجود دارد که به صورت طولی، پشت یکدیگر قرار گرفته‌اند. دارای ۴ جفت موى کنار جنسى بوده و فرمول موهای اپیمری ۳-۴-۳ میباشد.

این کنه بکرزای ماده‌زا بوده و افراد بالغ در تمام طول سال در زیستگاههای متنوعی که از رطوبت بیشتری برخوردارند، به

خاک مزارع چغندرقدن روستاهای رابری و گوگتپه میاندوآب جمعآوری گردید (شکل ۱۰).

Bakerdania delanyi (Evans)

طول و عرض ایدیوزوما به ترتیب ۲۸۹ و ۱۳۷ میکرون؛ صفحه پرودورسال دارای دو جفت مو. موهای سطح پشتی اپیستوزوما مژکدار؛ موی ۵۲ طویلتر از c_۱، موهای e و f تقریباً هم اندازه‌اند. در بین موهای سطح پشتی اپیستوزوما، موهای e و h_۲ به وضوح ضخیم‌تر از سایر موها میباشند. فرمول موهای اپیمری ۲-۳-۳ میباشد. آپودم چهارم (ap^۴) تا پی ران سوم امتداد یافته و در ناحیه اپیمری سوم موهای ۳b و ۳c تقریباً در یک امتداد عرضی قرار دارند.

این کنه اولین بار توسط اوونس (۱۹۵۲) از خاک مناطقی در بریتانیا جمعآوری و شناسایی گردید. این گونه که برای اولین بار از ایران گزارش میشود از خاک مزارع چغندرقدن روستای خیرآباد و محوطه آموزشکده کشاورزی میاندوآب جمعآوری و شناسایی آن در سطح گونه توسط دکتر داستیج از موزه جانورشناسی هامبورگ صورت گرفته است (شکل ۱۱).

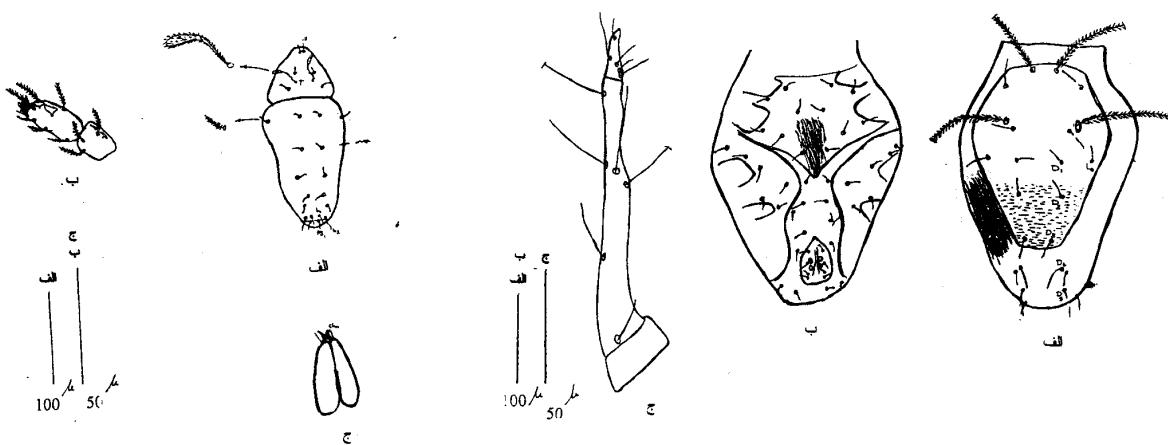
Bakerdania quadratus (Ewing)

طول ایدیوزوما ۲۱۰ و عرض ۸۷ میکرون است. صفحه پرودورسال دارای دو جفت مو. در سطح پشتی اپیستوزوما، موهای c_۱ و ۵۲ تقریباً هماندازه، موی f حداقل دو برابر طویلتر از موی e و موی h_۱ طویلتر از موی h_۲ میباشد. فرمول موهای ps^۱ اپیمری ۳-۳-۲-۲ میباشد. در میان موهای سری ps، موی ps^۱ طویل‌ترین آنها میباشد.

این گونه اولین بار از ایلینویز (آمریکا) (اوینگ، ۱۹۱۷) گزارش شده و در ایران نیز مصدق از کندوی زنبور عسل (کمالی و همکاران، ۱۳۸۰) گزارش کرده است. در این پژوهش از روستاهای مرزنآباد، سیستک، جعفرآباد، گوگتپه، ممهدل و محوطه ایستگاه تحقیقات و آموزشکده کشاورزی میاندوآب جمعآوری و توسط دکتر داستیج از آلمان شناسایی گردید (شکل ۱۲).

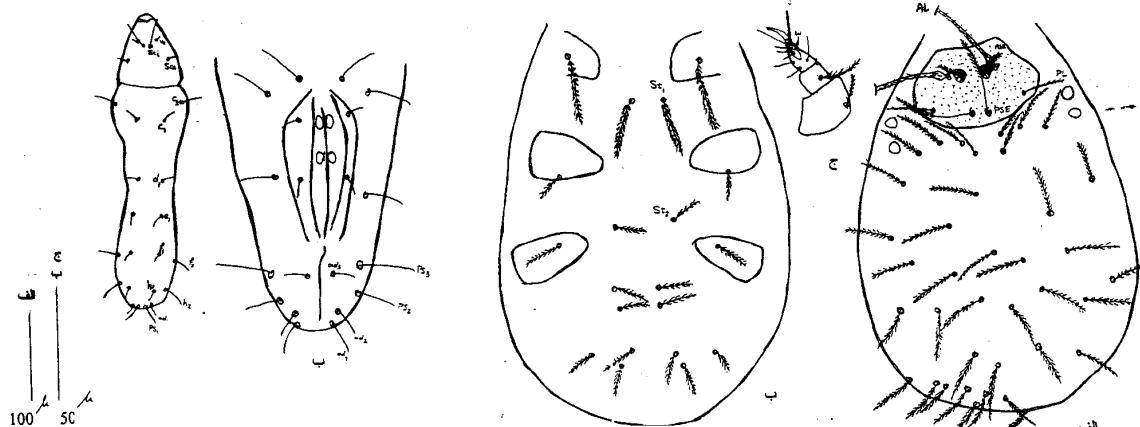
Bakerdania tarsalis (Hirst)

طول و عرض ایدیوزوما به ترتیب ۲۶۳ و ۱۳۹ میکرون؛ صفحه پرودورسال دارای دو جفت مو. در سطح پشتی اپیستوزوما موی ۵۲ بزرگتر از c_۱، طول موی f بیش از دو برابر موی e و موی h_۱ نیز طویلتر از دو برابر موی h_۲ است. در

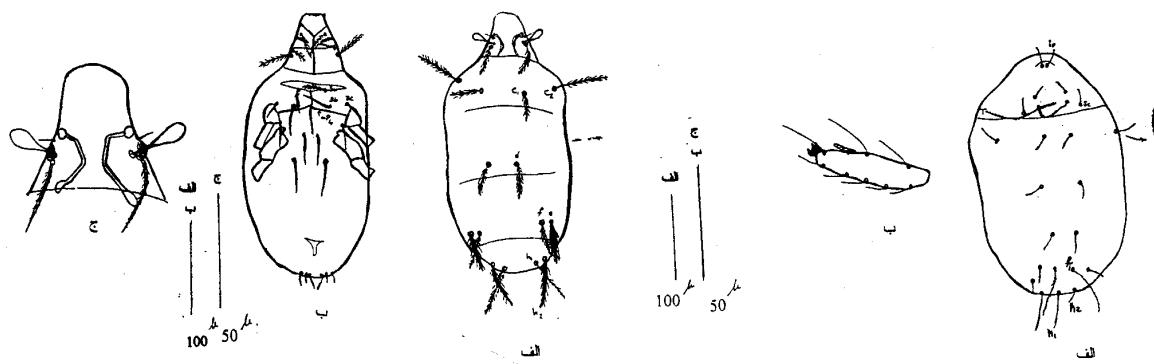
شکل ۶- کنه ماده (Original) *Pulaeus longignathus*
الف - سطح پشتی ایدیوزوما، ب - سطح شکمی ایدیوزوما، ج - پالپ
الف - سطح پشتی بدنه، ب - سطح جانبی ساق و پنجه پای اول، ج - کلیسها

(Original) *Pulaeus longignathus*
الف - سطح پشتی ایدیوزوما، ب - سطح شکمی ایدیوزوما، ج - پالپ

شکل ۷- لارو که ماده (Original) *Tanytdeus neocristatus*
الف - سطح پشتی ایدیوزوما، ب - ناحیه جنسی - مخرجی

(Original) *Erythraeus (Zaracarus) near budapestensis*
الف - سطح پشتی ایدیوزوما، ب - سطح شکمی ایدیوزوما، ج - پالپ (زانو - پنجه)

شکل ۸- کنه ماده (Original) *Bakerdania delanyi*
الف - سطح پشتی بدنه، ب - سطح شکمی،
ج - سطح پشتی پروپرودوزوما

(Original) *Benoinyssus sp.*
الف - سطح پشتی ایدیوزوما، ب - سطح جانبی پنجه اول

می‌باشدند. موهای سطح شکمی نیز نسبتاً کوتاه و در صفحهٔ سینه‌ای جلویی موی b₂ بسیار ضخیم، صاف و دشنهمانند بوده و از مشخصات مهم این گونه به شمار می‌رود. سایر موهای صفحهٔ سینه‌ای جلویی به وضوح مژکدار می‌باشند. در صفحهٔ سینه‌ای عقبی نیز موی c₄ بسیار ضخیم‌تر از سایر موهای این قسمت بوده و موهای c₄ و b₄ تقریباً در یک ردیف عرضی قرار گرفته‌اند. پای چهارم ۵ بندی بوده و به دو ناخن کاملاً مشخص و بزرگ ختم می‌شود.

این کنه اولین بار در ایتالیا و از روی خزه‌ها جمع‌آوری شده است (۱۶). گزارش جنس و گونهٔ کنه مزبور برای ایران جدید بوده و از خاک مزارع چغnderقند روستاهای ده منصور، سیستک و مظفرآباد میاندوآب جمع‌آوری گردید و توسط پروفسور ابرمن از اتریش شناسایی شده است (شکل ۱۸).

Pygmodispus (Pygmodispus) calcaratus Paoli

طول و عرض بدن به ترتیب ۲۰۵ و ۱۶۳ میکرون است. بدن بیضوی و موهای سطح پشتی کمی طویل‌تر از کنه P.(A.) *latisternus* می‌باشد. در صفحهٔ سینه‌ای جلویی موی b₂ صاف ولی سایر موهای این قسمت مژکدار می‌باشند. در صفحهٔ سینه‌ای عقبی موی b₃ به وضوح طویل‌تر از موهای a₃ و c₃ بوده و موهای a₄ و b₄ تقریباً در یک ردیف عرضی و بسیار پایین‌تر از موی c₄ قرار گرفته‌اند. پاهای جلویی، قوی و پنجه‌آن کمی پهن و به یک ناخن بسیار قوی ختم می‌شود. موی ps₃ با فاصلهٔ نسبتاً زیادی از موهای ps₁ و ps₂ قرار گرفته است.

این کنه اولین بار توسط پائولی (۱۹۱۱) از روی خزه‌ها در ایالت فلوریدای آمریکا جمع‌آوری و توصیف‌گردید. جنس Pygmodispus در جهان شامل ۲۸ گونه است که ۲۰ گونهٔ آن در زیر جنس *Pygmodispus* قرار دارند (۳). جنس و گونهٔ کنه مزبور برای فون کنه‌ای ایران جدید بوده و از خاک مزارع چغnderقند روستای منصور کندی میاندوآب جمع‌آوری شده است و توسط پروفسور ابرمن از اتریش تعیین هويت شده است (شکل ۱۹).

Scutacarus quadrangularis (Paoli)

طول و عرض بدن به ترتیب ۱۶۰ و ۱۲۵ میکرون می‌باشد. بدن چهار گوشه به نظر می‌رسد در سطح پشتی بدن موهای h₁

سر می‌برند. در نواحی پالثارکتیک و نثارکتیک گونه‌ای رایج به شمار می‌رود. این گونه که برای اولین بار از ایران گزارش می‌شود از خاک مزارع چغnderقند روستای زنجیرآباد میاندوآب جمع‌آوری و توسط دکتر بیکر از انگلستان شناسایی شده است (شکل ۱۵).

Imparipes (Imparipes) near dilatatus Mahunka & Zaki

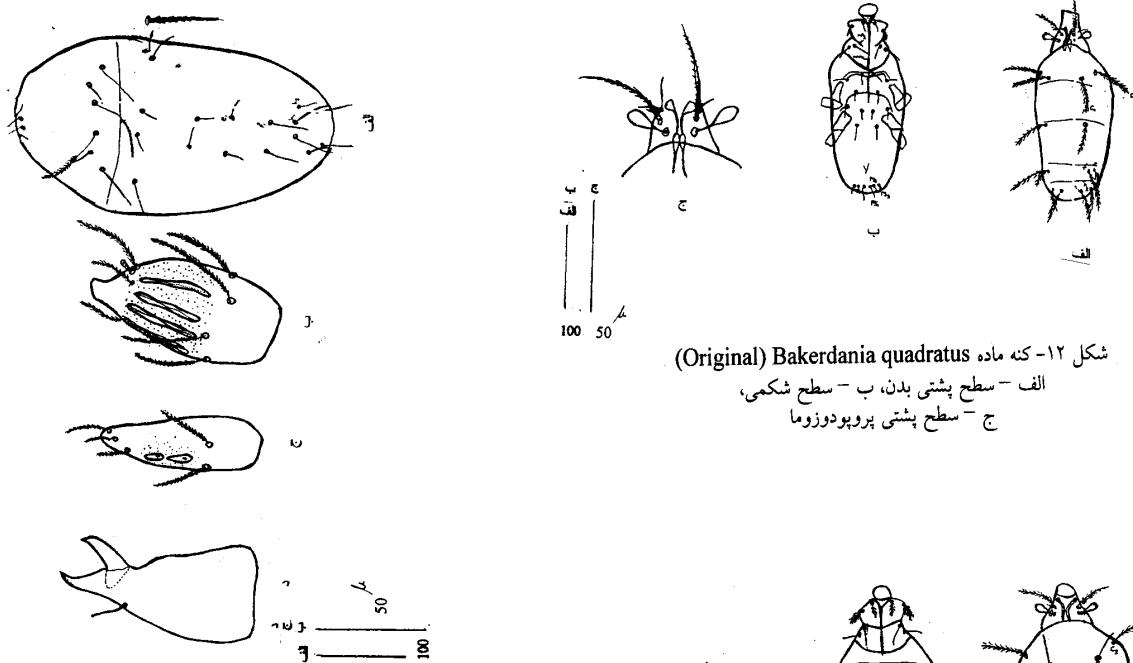
طول و عرض بدن به ترتیب ۱۹۹ و ۱۷۰ میکرون، هر دو موی c₁ و همان‌اندازه بوده و کوتاه‌ترین موهای سطح پشتی را تشکیل می‌دهند. موهای بنده‌ای D-H از نظر طول متفاوتند به طوری که $d < f = e = h_2$. ضخامت موهای h₁ به وضوح بیشتر از سایر موهای سطح پشتی است. تمام موها مژکدار هستند. آپودمها به خوبی توسعه یافته؛ موهای la تا حدی بلندتر از موهای جلویی صفحهٔ سینه‌ای. موهای a₄ کوتاه‌تر از موهای b₄ بوده و قبل از آنها قرار گرفته‌اند. موهای ps₃ و ps₁ و ps₂ طویل بوده ولی موهای ps₂ ساده و کوتاه می‌باشند. این گونه اولین بار از مجارستان گزارش شده است (۱۲) و در ایران که برای اولین بار گزارش می‌شود از خاک مزارع چغnderقند روستای کوکان میاندوآب جمع‌آوری و توسط پروفسور ابرمن از اتریش مورد شناسایی قرار گرفته است. از این کنه تنها یک نمونه جمع‌آوری شده بود (شکل ۱۶).

Imparipes (Imparipes) near ethiopicus Mahunka

طول بدن ۲۰۵ و عرض آن ۱۸۴ میکرون است. موی c₂ طویل‌تر از f. موی e کوتاه‌تر از f و موهای h₂ و تقریباً همان‌اندازه‌اند در صفحهٔ سینه‌ای جلویی موهای la طویل‌ترین و موهای b₂ کوتاه‌ترین می‌باشند. در صفحهٔ سینه‌ای عقبی، موی ps₂ کوتاه و ساده بوده ولی موهای ps₃ و ps₁ مژک دار می‌باشند (ps₃). این گونه اولین بار از اتوپی گزارش و توصیف شده است (۱۱). در ایران نیز برای اولین بار گزارش می‌شود و از خاک مزارع چغnderقند روستای خیرآباد جمع‌آوری و توسط پروفسور ابرمن از اتریش شناسایی شده است. از این کنه تنها یک نمونه جمع‌آوری شده بود (شکل ۱۷).

Pygmodispus (Allodispus) latisternus Paoli

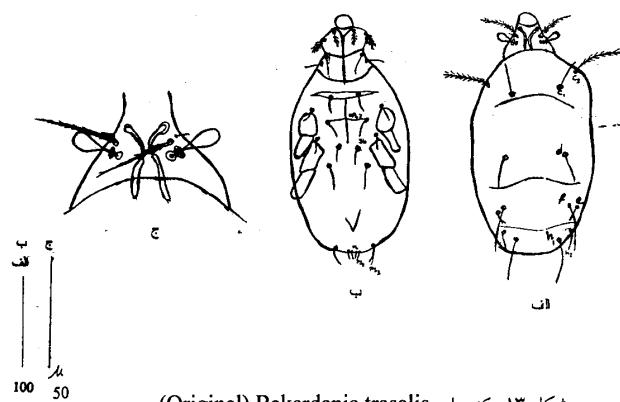
طول و عرض بدن به ترتیب ۲۷۶ و ۱۷۱ میکرون است. بدن تقریباً مستطیل شکل. موهای سطح پشتی بسیار کوتاه

شکل ۱۲- که ماده (Original) *Bakerdania quadratus*

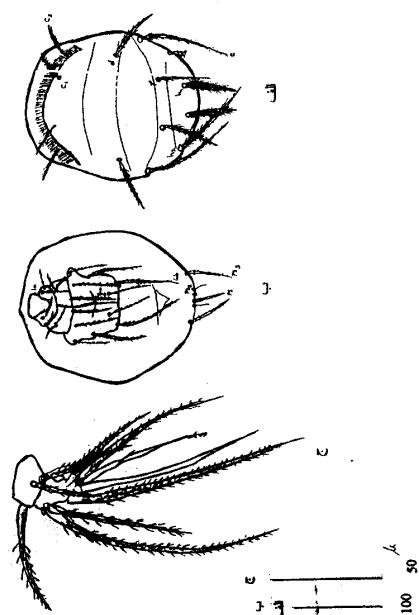
الف - سطح پشتی بدن، ب - سطح شکمی،
ج - سطح پشتی پرورودوزما

شکل ۱۵- تربوتونمف که ماده (Original) *Shibaia heteropoda*
الف - سطح پشتی ایدیوزوما، ب - سطحی پشتی پنجه پای اول،
ج - سطحی پشتی پنجه پای دوم، د - کلیسر

شکل ۱۳- که ماده (Original) *Bakerdania trasalis*

الف - سطح پشتی بدن، ب - سطح شکمی بدن،
ج - سطح پشتی پرورودوزما

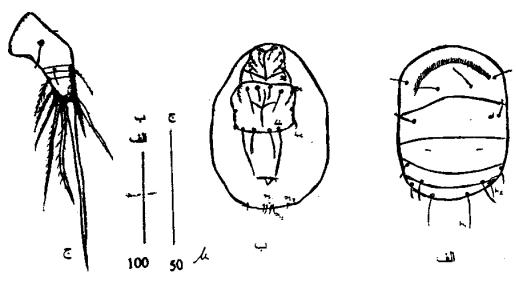

شکل ۱۶- که ماده (Original) *Imparipes (Imparipes) near dilatatus*
الف - سطحی پشتی ایدیوزوما، ب - سطحی شکمی ایدیوزوما،
ج - زانو و پنجه پای چهارم

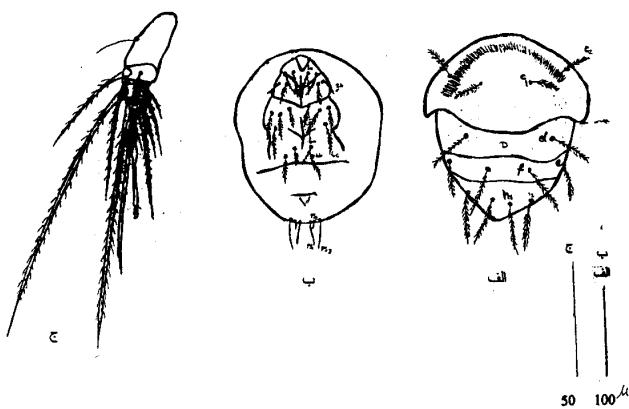

شکل ۱۴- که ماده (Original) *Rhagidia sp.*

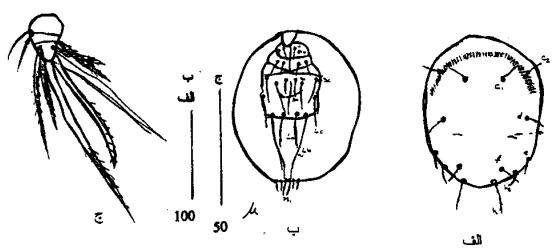
الف - سطح پشتی بدن، ب - ناحیه جنسی، ج - سطح پشتی پنجه اول
د - سطح پشتی - جانبی پنجه دوم، ه - کلیسر

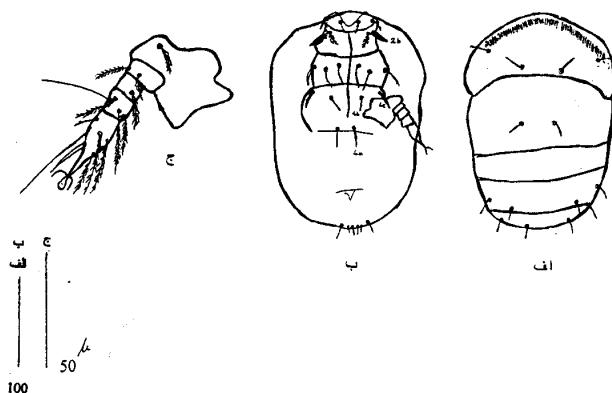
شکل - ۲۰- کنه ماده (Original) *Scutacarus quadrangularis*
الف - سطحی پشتی ایدیوزوما، ب - سطح شکمی ایدیوزوما، ج - پای چهارم

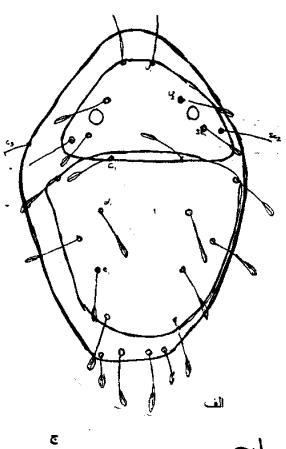
شکل - ۱۷- کنه ماده (Original) *Imparipes (Imparipes) near ethiopicus*
الف - سطحی پشتی ایدیوزوما، ب - سطح شکمی ایدیوزوما، ج - پای چهارم

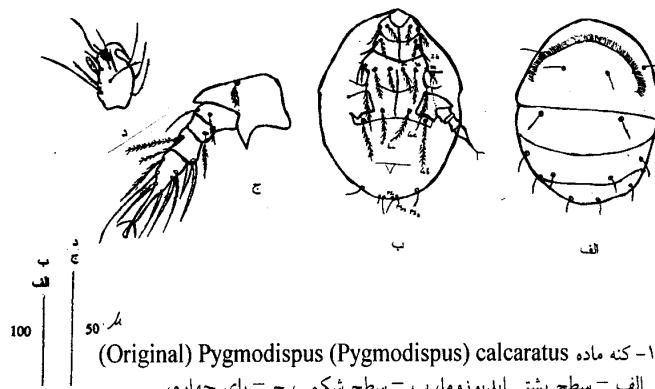
شکل - ۲۱- کنه ماده (Original) *Scutacarus serotinus*
الف - سطح پشتی ایدیوزوما، ب - سطح شکمی ایدیوزوما،
ج - ران، زانو و ساق - پنجه پای چهارم

شکل - ۱۸- کنه ماده (Original) *Pygmodispus (Allodispus) Latisternus*
الف - سطح پشتی ایدیوزوما، ب - سطح شکمی ایدیوزوما، ج - پای چهارم

شکل - ۲۲- کنه ماده
(Original) *cheylostigmaeus* near *multidentatus*
الف - سطح پشتی ایدیوزوما، ب - پالپ، ج - کلیسراها

شکل - ۱۹- کنه ماده (Original) *Pygmodispus (Pygmodispus) calcaratus*
الف - سطح پشتی ایدیوزوما، ب - سطح شکمی، ج - پای چهارم،
د - سطح پشتی ساق - پنجه پای اول

صفحات کناره‌های جانبی بدن را نمی‌پوشانند. موهای سطح پشتی به طور متوسط طویل؛ محور این موها خیلی به ندرت خاردار می‌باشد. طول موی e_1 برابر یا کمتر از فاصله بین موهای e_1 و d_1 موی d_1 برابر یا بزرگ‌تر از فاصله بین موهای d_1 و e_1 قسمتی از کلیسراها در قاعده به هم جوش خورده و یکپارچه شده است.

این کنه اولین بار از خاک مناطقی در شیلی جمع‌آوری و توصیف گردید. این گونه که برای اولین بار از ایران گزارش می‌شود. از خاک مزارع چغندرقند روستای حاجی بهزاد میاندوآب جمع‌آوری و هویت آن توسط دکتر اوکمن تعیین شده است (شکل ۲۲).

Eryngiopus near lindaei Meyer

طول ایدیوزوما ۳۱۶ و عرض آن ۱۵۳ میکرون می‌باشد. پروپودوزوما حاوی ۴ جفت موی باشد، sc_2 ، c_1 ، v_2 و v_1 . موهای پشتی نسبتاً کوتاه؛ موهای طویل‌تر از تمام موهای پشتی بوده و e_1 کوتاه‌ترین آن‌هاست. خطوط پشتی صاف و اغلب طولی هستند. دارای ۳ جفت موهای کنار جنسی است که جفت سوم نسبتاً طویل‌تر از بقیه موهای است. پنجه پالپ حاوی یک خار (یوپاتیدی) دو دندانه، یک موی نسبتاً طویل و یک موی کوتاه می‌باشد.

میر (۱۹۶۹) این کنه را برای اولین بار از آفریقای جنوبی گزارش و توصیف کرد. این گونه که در ایران برای اولین بار گزارش می‌شود از خاک مزارع چغندرقند روستای زنجیرآباد میاندوآب جمع‌آوری و در سطح گونه توسط دکتر اوکمن از آفریقای جنوبی تعیین هویت شده است (شکل ۲۳).

Stigmaeus luteus Summers

طول و عرض ایدیوزوما به ترتیب ۳۹۵ و ۲۲۱ میکرون؛ ایدیوزوما دوکی شکل، صفحات پشتی تا حدی یا کاملاً مخطط؛ محدوده صفحات به طور کامل مشخص نیست. قسمتی از صفحه پروپودوزومایی مشبك است. این شبکه شامل ۴ یا ۵ ردیف حفره چند وجهی با آرایش طولی است که بین موهای v_2 ، v_1 و sc_2 قرار گرفته است. موهای e_1 و e_2 در یک ردیف عرضی قرار دارند. صفحه سورآنال دارای ۳ جفت موی h_1 ، h_2 ، h_3 ، پیشران‌ها به

طویل‌ترین و h_2 کوتاه‌ترین موها می‌باشند. در صفحه سینه‌ای جلویی موهای b_2 صاف ولی سایر موهای این قسمت به وضوح مژک‌دار هستند. در صفحه سینه‌ای عقبی موهای c_3 و c_4 نیز b_4 به وضوح مژک‌دار و سایر موها صاف به نظر می‌رسند. موی ps_3 بسیار ریز و با فاصله از موهای هیستروزوما نمی‌رسد. موهای ps_1 بسیار ریز و با فاصله از موهای ps_2 و ps_3 قرار گرفته‌اند. پای چهارم ۴ بندی بوده و ساق و پنجه در آن ترکیب شده است.

این کنه اولین بار از بین برگ‌های پوسیده و خاک‌های مناطقی در شهرهای فلورانس و پالرمو (ایتالیا) جمع‌آوری و توصیف شده است (۱۶). این گونه که برای اولین بار از ایران گزارش می‌شود از خاک مزارع چغندرقند محوطه آموزشکده کشاورزی میاندوآب جمع‌آوری و توسط پروفسور ابرمن تعیین هویت شده است (شکل ۲۰).

Scutacarus serotinus Sevastianov & Chydyrov

طول و عرض بدن به ترتیب ۱۶۸ و ۱۳۴ میکرون است. موهای سطح پشتی کوتاه؛ موی h_1 طویل‌ترین و e کوتاه‌ترین موها هستند. تنها موها la ، در صفحه سینه‌ای جلویی کمی مژک‌دار است و سایر موهای سطح شکمی صاف بوده و مژک‌دار نیستند. در صفحه سینه‌ای جلویی، موی b_1 کوتاه‌ترین مو است. در صفحه سینه‌ای عقبی موی b_4 طویل‌ترین موی سطح شکمی بوده و تقریباً به انتهای هیستروزوما می‌رسد. موهای سری ps همگی در جوار یکدیگر بوده و موی ps_1 بلندترین آن‌هاست. ساق-پنجه پای چهارم فاقد ناخن و دارای ۷ مو می‌باشد که اغلب آن‌ها مژک‌دار هستند.

این کنه اولین بار از خاک مزارع پنبه در ترکمنستان جمع‌آوری و توصیف شده است (۱۹). این گونه که در ایران برای اولین بار گزارش می‌شود از خاک مزارع چغندرقند روستای سرچنار میاندوآب جمع‌آوری و توسط پروفسور ابرمن از اتریش تعیین هویت شده است (شکل ۲۱).

Cheylostigmaeus near multidentatus Summers & Ehara

طول و عرض ایدیوزوما به ترتیب ۳۵۳ و ۲۵۴ میکرون؛ سطح پشتی ایدیوزوما به وسیله دو صفحه پوشیده شده که این

و چهار جفت موی کنار جنسی وجود دارد.

این کنه اولین بار توسط بیکر (۱۹۶۵) از مواد گیاهی در حال پوسیدن در کالیفرنیا جمع‌آوری و توصیف گردید. جنس و گونه این کنه برای فون کنه‌ای ایران جدید بوده و از خاک مزارع چغندرقند روستاهای کوخان، سبزی، ملاکندی، خیرآباد، منصور، ولی‌آباد، قجلو و محوطه ایستگاه تحقیقات و آموزشکده کشاورزی میاندوآب جمع‌آوری گردید و در سطح گونه توسط دکتر کاستاگنولی از ایتالیا تعیین هویت شد (شکل ۲۶).

Metaproneumatus sp.

طول و عرض ایدیوزوما به ترتیب ۲۱۱ و ۱۲۶ میکرون؛ در پروپودوزوما موی p₁ به بعد از سنسیلوس (S) انتقال یافته و لیموهای p₂ و p₃ در جای خود باقی مانده‌اند. سطح پشتی هیستروزوما دارای ۸ جفت موی نسبتاً کوتاه می‌باشد. پنجه‌های اول دارای یک سولنیدی خمیده، ۵ موی مویچه دار و یک موی ساده بوده و فاقد ناخن و امپودیوم می‌باشند. سایر پنجه‌ها دارای دو ناخن و نیز یک امپودیوم پوشش‌می‌باشند.

چون هویت این کنه به طور کامل مشخص نیست، در خصوص مناطق انتشار آن نمی‌توان اظهارنظر کرد. این کنه در کلیه مناطق ۶ گانه مورد بررسی، از روی برگهای چغندرقند جمع‌آوری گردید (شکل ۲۷).

Tydeus maga (Kuznetzon)

طول بدن ۲۳۴ و عرض آن ۱۱۱ میکرون است. پروپودوزوما دارای آرایش خطوط جلدی طولی. هیستروزوما بین موهای d₂ و همچنین بین موهای d₃ و d₄ دارای آرایش خطوط جلدی طولی است. سطح پشتی هیستروزوما دارای ۹ جفت موی نسبتاً کوتاه می‌باشد. دارای ۶ جفت موی جنسی و ۴ جفت موی کنار جنسی است. تمام پنجه‌ها دارای دوناخن و امپودیوم پوشش هستند.

این کنه اولین بار توسط کوزنتروف و لیوشتز در سال ۱۹۷۳ از درختچه‌های یک باغ گیاه‌شناسی در اوکراین شناسایی و توصیف شد (۱۴). این گونه که برای اولین بار از ایران گزارش می‌شود از خاک مزارع چغندرقند روستاهای افشا، رابری و محوطه آموزشکده کشاورزی میاندوآب جمع‌آوری و در سطح گونه توسط دکتر کاستاگنولی از ایتالیا تعیین هویت گردید (شکل ۲۸).

شدت اسکلروتینی، پیش‌ران‌های اول و دوم هر کدام با دو مو؛ پنجه پالپ به یک یوپاتیدی ۳ شاخه ختمی شود.

این کنه را اولین بار سامرز (۱۹۶۲) از کالیفرنیا گزارش و توصیف کرده است. این گونه که برای اولین بار از ایران گزارش می‌شود از خاک مزارع روستاهای کوخان، ملا کندی، حاجی حسن، مرزن آباد، یاغلان تپه، امیرآباد، دولت آباد، منصور کندی، گاویش گلی، مظفرآباد، اوج تپه، کانیه سر و زنجیرآباد میاندوآب جمع‌آوری شده و هویت آن در سطح گونه توسط دکتر اوکمن شناسایی شده است (شکل ۲۴).

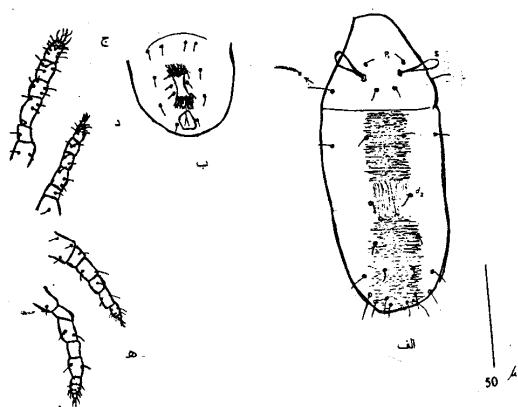
Monotrombium simplicium Zhang

طول و عرض ایدیوزوما به ترتیب ۳۱۱ و ۱۸۲ میکرون، ایدیوزوما در سطح پشتی دارای یک سپر، یک سپرچه، یک جفت اسکلریت چشمی و ۱۰ جفت موی می‌باشد که هر کدام از موها روی اسکلریت کوچکی قرار دارند. تمام موهای روی سپر خاردار بوده و موهای حسی (S) تنها در انتهای خاردار می‌باشند. عرض سپرچه بیشتر از طول آن، دارای دو مو و سطح آن مانند بخش اعظم سپر، منقوط می‌باشد. سطح شکمی ایدیوزوما تنها دارای یک جفت موی بین پیش‌رانی (a_۳) و ۴ جفت موی شکمی است. پیش‌ران اول دارای دو مو و پیش‌ران‌های دوم و سوم هر کدام دارای یک مو می‌باشند. ران و زانوی پالپ فاقد مو، ساق دارای ۳ مو و ناخن آن دو شاخه است پنجه پالپ دارای ۲ موی منشعب، ۳ موی صاف و یک سولنیدی است.

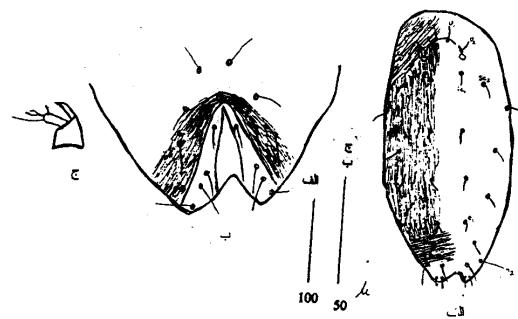
این کنه اولین بار در جهان از روی برخی شته‌های غلات از استان چهارمحال بختیاری جمع‌آوری و توصیف گردید (پانگ و نوربخش ۱۹۹۵) و در دشت میاندوآب نیز از خاک مزارع روستای کوخان جمع‌آوری و توسط دکتر صبوری از دانشگاه تهران شناسایی شده است (شکل ۲۵).

Coccotydeolus krantzi Baker

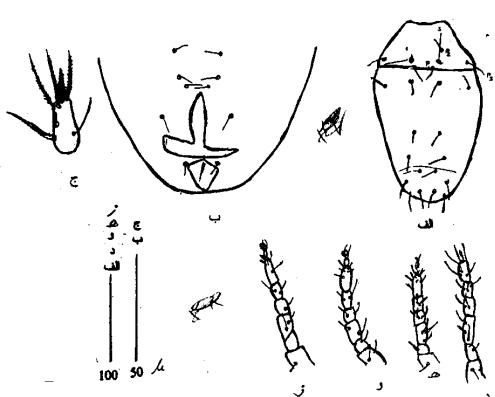
طول و عرض ایدیوزوما به ترتیب ۱۳۸ و ۵۷ میکرون؛ سنسیلوس (S) چماقی شکل و موهای P₁ کوتاه‌ترین موهای پروپودوزوما هستند. هیستروزوما دارای ۱۰ جفت موی کوتاه؛ آرایش خطوط جلدی بخش میانی - پشتی هیستروزوما عرضی بوده ولی بین موهای d به صورت طولی در می‌آید. در ناحیه جنسی - مخرجی، ۳ جفت موی جنسی، یک جفت موی مخرجی

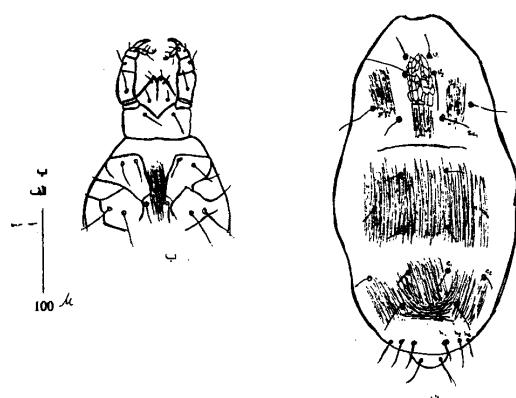
شکل ۲۶- که ماده (Original) coccotydeolus krantzi
الف- سطح پشتی ایدیوزوما، ب- ناحیه جنسی - مخرجی، ج- ساق و پنجه پاپ
د- پای اول، ه- پای دوم، ه- پای سوم، و- پای چهارم

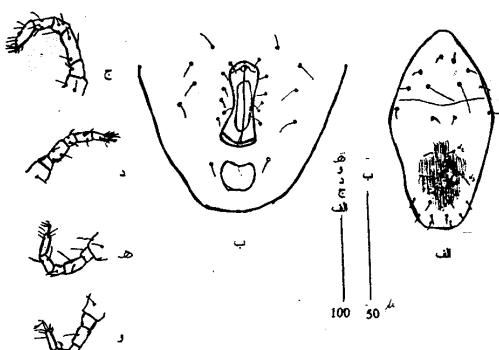
شکل ۲۳- که ماده (Original) Eryngiopus lindei
الف- سطح پشتی ایدیوزوما، ب- ناحیه جنسی - مخرجی، ج- ساق و پنجه پاپ

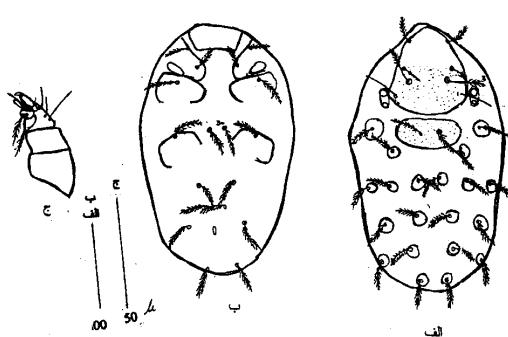
شکل ۲۷- که ماده (Original) Metaprönematus sp.
الف- سطح پشتی، ب- ناحیه جنسی - مخرجی، ج- پنجه اول
د- پای اول، ه- پای دوم، و- پای سوم، ز- پای چهارم

شکل ۲۴- که ماده (Original) Stigmaeus luteus
الف- سطح پشتی ایدیوزوما، ب- سطح شکمی پروپودوزوم و گнатوزوما

شکل ۲۸- که ماده (Original) Tydeus maga
الف- سطح پشتی ایدیوزوما، ب- ناحیه جنسی - مخرجی، د- پای دوم
ه- پای سوم، و- پای چهارم

شکل ۲۵- لارو که ماده (Original) Monothrobius simplicium
الف- سطح پشتی، ب- سطح شکمی، ج- پاپ

مراجع مورد استفاده

REFERENCES

۱. کمالی، ک.، ه. استوان و ا. عطامهر. ۱۳۸۰. فهرست کنه‌های (Acari) ایران. مرکز انتشارات علمی دانشگاه آزاد اسلامی، تهران.
2. Baker, E.W. 1965. A review of the genera of the family Tydeidae (Acarina). Advances in Acarology. Cornell University Press, Ithaca, New York. 2: 95-133.
3. Ebermann, E. & S.R. Rodrigues. 2001. *Pygmodispus (Pygmodispus) bicornatus* spec. nov., a new phoretic mite species from South America (Acari, Heterostigmata, Scutacaridae), Studies on Neotropical Fauna and Environment, 36(1): 67-71.
4. Evans, G. O. 1952. Terrestrial acari new to Britain, Ann. Mag. Nat. Hist. (Zoll.), 5: 660-675.
5. Evans, G.Q. 1992. Principles of acarology. CAB. Internat, Wallingford, UK.
6. Ewing, H. E. 1917. Descriptions of new species and varieties from Iowa, Missouri, Illinois, Indiana and Ohio. Bull. Amer. Mus. Nat. Hist., XXXVII, pp. 149-172.
7. Fain, A. & G. Ripka. 1998. A new larval Erythraeidae (Acari) from Hungary, Internat. J. Acarol., 24(1): 41-44.
8. Hirst, S. 1921. On some new or little – known acari, mostly parasitic in habit. Proceedings of the Zoological Society of London, pp. 357-378.
9. Kethly, J. 1990. Acarina : Prostigmata (Acaridia), In: D.L. Dindal (ed.), Soil biology guide. John Wiley & Sons, New York (USA), PP. 667-756.
10. Krantz, G.W. 1978. A manual of acarology. Oregon State University Book Stores, Inc., Corvalis, USA.
11. Mahunka, S. 1981. Tarsonemiden aus Athiopien (Acari : Tarsonemina), Fol. Ent. Hung., 34(2): 101-121.
12. Mahunka, S. & A.M. Zaki. 1982. New Tarsonemina speceis from Hungary (Acari), Fol. Ent. Hung., 58(1): 87-93.
13. Meyer, M.K.P. 1969. Some stigmeid mites from South Africa (Acari : Trombidiformes). Acarologia, 11(2): 227-271.
14. Momen, F. & L. Lundqvist. 1995. The genus *Tydeus* (Acarri: Prostigmata: Tydeidae) in Southern Sweden Six new species, Acarologia, 36(1): 41-56.
15. Olivier, P.A.S. & P. D. Theron. 1997. The genus *Benoinyssus* Fain (Acari : Eupodidae) from Southern Africa, with description of five new species, African Entomology ,5(2): 301-318.
16. Paoli, G. 1911. Monografia die Tarsonemidi. Redia, 7: 215-281.
17. Saboori, A. & J. Nowzari. 2001. A new larval erythraeine mite (Acari: Erythraeidae) from Iran. Internat. J. Acarol., 27(3): 229-233.
18. Seeman, O.D. & D.E. Walter. 2000. A review of the Paratydeidae (Acari : Prostigmata) with description of the first Australian representatives *Tanytydeus lamington* sp. nov. and *T. kakadu* sp. Nov, Acarologia, 40 (4): 393-400.
19. Sebastianov, P. & P. Chydyrov. 1992. New mite species of the family Scutacaridae (Trombidiformes) from Turkmenistan, Vestnik Zoologii, 1: 21-28: (in Russian).
20. Smiley, R.L. 1992. The predatory mite family Cunaxidae (Acari) of the world with a new classification. Indira Publishing House, U.S.A.
21. Strandtmann, R.W. & J. Prasse. 1966. Prostigmatic mites from the experimental farm in Etzdorf / Saalkreis, G.D.R. Abh. Ber. Naturkundemus, Gorlitz, 50(2): 1-33.
22. Summers, F. M. 1962. The genus *Stigmaeus* (Acarina : Stigmeidae). Hilgardia, 33(10): 491-537.
23. Summers, F.M. & S. Ehara. 1965. Revaluation of the taxonomic characters in four speceis of the genus *cheystigmeus* Willmann (Acarina : Stigmeidae), Acarologia, 7 (1): 49-62.
24. Woolley, T.A. 1988. Acarology: mites and human welfare, John Wiley & Sons, Inc. New York, U.S.A.
25. Zhang, Z.Q. & H. Noorbakhsh. 1995. A new genus and three new speceis of mites (Acari: Trombidiidae) described from larvae ectoparasitic on aphids from Iran. Eur. J. Entomol., 92: 705-718.

An Introduction of the Prostigmatic Mites in Sugarbeet Fields in Miandoab Plain

K. HADDAD IRANI-NEJAD¹, H. R. HAJIGANBAR²
AND P. TALEBI CHAICHI³

1, 2, 3, Associate Professor, Former Graduate Student and Associate Professor,
Faculty of Agriculture, University of Tabriz, Tabriz, Iran

Accepted. April. 14, 2004

SUMMARY

During years 2000-2001,a faunal study was conducted in sugarbeet fields of Miandoab plain in which 16 families, 35 genera and 47 speceis belonging to the order Prostigmata were collected from sugarbeet folage as well as soil. Only one was phytophagus while all the remaining were predators, fungivores and/or saprophagous. The new records for the mite fauna are indicated by one and two asterisk(s) for Iran and the world, respectively.

Caligonellidae: *Molothrognathus terrulentus* Meyer & Ueckermann; *Neognathus terrestris* (Summers & Schlinger). **Cheyletidae:** *Hypopicheyla elongata** Volgin. **Cunaxidae:** *Coleoscirrus buartus** Den Heyer; *Cunaxa capreolus* (Berlese); *C. womersleyi* Baker & Hoffmann; *Pseudobonzia saaymani** Den Heyer; *Pulaeus chongqingensis** Bu & Li; *P. longignathos** Bu & Li; *P. near martini* Den Heyer; *P. near zaheri** El-Bishalwy & Rakha. **Erythraeidae:** *Abrolophus* sp.; *Erythraeus* sp.; *Abrolophus iraninejadi*** Saboori & Hajiqanbar; *Erythraeus* (*Zaracarus*) near *budapestensis* Fain & Ripka. **Eupodidae:** *Benoinyssus* sp.; *Claveupodes* sp.; *Eupodes* sp., **Paratydeidae :** *Tanytydeus neocristatus** Kandeel & Hoda. **Pseudocheylidae;** *Anoplocheylus* sp., **Pygmephoridae:** *Bakerania delanyi** (Evans); *B. quadratus* (Ewing); *B. tarsalis** (Hirst); *Pediculaster pseudomanicatus* Camerik. **Raphignathidae:** *Raphignathus gracilis* (Rack). **Rhagidiidae:** *Rhagidia** sp.; *Shibaia heteropoda* (Berlese). **Scutacaridae:** *Imparipes* (*Imparipes*) near *dilatatus** Mahunka & Zaki; I.(I.) near *ethiopicus** Mahunka; *Pygmodispus** (*Allodispus*) *latisternus** Paoli; *P. (P.) calcaratus* Paoli; *Scutacarus quadrangularis* Paoli; *S. serotinus** Sevastianov & Chydyrov. **Smarididae:** *Smaris* sp., **Stigmaeidae:** *Cheylostigmaeus* near *multidentatus** Summers & Ehara; *Eryngiopus* near *lindei** Meyer; *Stigmaeus luteus** Summers. **Tetranychidae:** *Tetranychus urticae* Koch. **Trombidiidae:** *Allothrombium* sp., *Dolichothrombium* sp., *Iranitrombium* ** *miandoabicum* ** Saboori & Hajiqanbar ; *Monotrombium simplicium* Zhang. **Tydeidae:** *Coccotydeolus** *krantzi** Baker; *Metapronematus* sp.; *Tydeus kochi* Oudemans; *T. maga** (Kuznetzov).

Key words : Sugarbeet, Fauna, Miandoab, Mite, New record.